

*Justitiepaleis Gent
Lithografie door J. Borremans,
gepubliceerd door Tessaro & Cie
Editeurs à Gand,
ca. 1850 - 35,8 X 26,5cm
Atlas Goetghebuer L 119/13. S.A.G.*

Van justitiepaleis naar nieuw gerechtshof

Over enkele jaren zou in de omgeving van het Rabot een nieuw gerechtshof verrijzen.

Het gebouw moet alle momenteel over de stad verspreide gerechtelijke diensten centraliseren met uitzondering van het hof van beroep en het arbeidshof blijven die in het huidige justitiepaleis blijven zetelen. De nieuwbouw met aansluitend buurtpark is gepland op de plaats van het vroegere goederenstation aan de Opgeëistenlaan en - nog verder terug in de tijd - precies bovenop de middeleeuwse stadswallen. Dit grootse project, zou de site

dus andermaal wijzigen en ongetwijfeld nieuwe impulsen aan de Rabotwijk geven.

Door de Regie der Gebouwen werd, in nauwe samenwerking met het Stadsarchief, een informatieve tentoonstelling opgezet waarin de nieuwe plannen werden toegelicht en waarin tevens de historische site van het Rabot, met haar rijk industrieel verleden, werd geëvoeerd. De eerste versie van de tentoonstelling -met accent op het verleden- was in september-oktober 2000 te zien in het Administratief Centrum aan het Woodrow Wilsonplein; de

tweede versie -met meer aandacht voor de toekomst- loopt nog tot 19 januari 2001 in de ernaast gelegen Stedelijke Openbare Bibliotheek, twee locaties die heel wat volk over de vloer krijgen.

De geselecteerde documenten uit het Stadsarchief - plattegronden, prenten uit de Atlas Goetghebuer, prentkaarten en foto's - werden gescand en digitaal gekopieerd op A3 formaat, een techniek die qua kwaliteit de originelen vrijwel evenaart en soms zelfs overtreft. Van alle geëxposeerde kopieën

werd door de Regie der Gebouwen een dubbel exemplaar aan het Stadsarchief geschonken. Ideaal ware uiteraard om de volledige iconografische collectie van de Atlas Goetgebuer en De Keyser, en van de fotoverzameling van de Stedelijke Commissie op die manier te reproduceren. Door het gebruik van deze perfecte kopieën kan de manipulatie van de originelen immers nagevoel geheel worden uitgeschakeld.

Op de afgebeelde lithografie (pagina 1) zien we de achtergevel van het justitiepaleis aan de Recollettenlei, kort na de voltooiing in de negentiende eeuw. Het "Palais de Justice" werd tussen 1836 en 1846 opgetrokken naar de neoclassicistische plannen van stadsarchitect Louis Roelandt, die ook de nabijgelegen opera ontwierp. De kostprijs liep op tot twee miljoen fr. De oprichting was een gevolg van de beslissing om in Gent een hof van beroep voor Oost- en West-Vlaanderen te installeren (1831). Dit hof zetelde aanvankelijk in een deel van het stadhuis. Daar de zittingen er te veel gestoord werden, besliste het stadsbestuur tot de oprichting van een apart gerechtsgebouw aan het Recollettenplein. Omdat de stad eiste dat ook de handelsbeurs er zou ondergebracht worden (wat tot 1900 duurde), werd de naam gewijzigd in Koophandelsplein. De ruimte was in 1797 vrijgekomen door de afbraak van het in de dertiende eeuw gestichte klooster van de minderbroeders (of recolletten), dat door de Franse Revolutie was

Edito

Het is gelukt! Toen op zondag drie september 2000 de vriendenkring naar aanleiding van de Prinsenhoffeesten voor de eerste maal naar buiten trad, was dit met de bedoeling geld in te zamelen voor de restauratie van een hydrografisch plan van Gent uit het midden van de zestiende eeuw (zie @rchiefink nr. 0). Er was 60.000 fr. nodig. En dit bedrag werd bereikt! "Taart voor de kaart" of de cafetaria bracht 39.000 fr. en de spaarpot 7.448 fr. op (waarvan 1.000 frank op Open Monumentendag). Elf sponsors die 1.000 fr. of meer gaven waren goed voor 12.000 fr. Het zijn in alfabetische volgorde: Luc Coulebier, Luc Dequeker, Luc Devriese (2.000 fr.), Christine Duthoit, Guido Everaert, de GVSA, Marie-Christine Laleman, Daniel Lievois, Goedele Reyniers, Willem Verbank en Peter Verhelst. Samen is dit ei zo na 60.000 frank. De vriendenkring legt het kleine verschil bij.

Het was die zondag onmogelijk het bezoekersaantal te tellen. De niet aflatende stroom belangstellenden, de rondleidingen die steeds volgeboekt waren en zelfs moesten worden opgesplitst, de vele vragen, onder meer naar het geautomatiseerd archiefbeheersprogramma Dulle Griet, nieuwsgierigen die zelfs uit de kantoren en het archiefmagazijn moesten worden geplukt, de interesse voor de publicaties in de leeszaal en de goed draaiende cafetaria, dit alles getuigde van een grote en levendige belangstelling.

Dit onverhoopt succes, de vele positieve reacties en suggesties, de gretige aftrek die @rchiefink, onze driemaandelijks nieuwsbrief, vond en de eerste honderd leden die we reeds tellen, zijn ongelooflijke stimulansen om op de ingeslagen weg verder te gaan.

Op het ogenblik dat u dit leest vond reeds een eerste activiteit plaats: de voorstelling op negentien december van het archiefbeheersysteem Dulle Griet. En de planning voor 2001 ligt in grote lijnen vast. Ze varieert van lezingen, die we op een minder klassieke wijze willen brengen, over nocturnes tot bezoeken aan weinig gekende archieven. Opendeurdagen en deelnames aan de Open Archiefendag en aan de Prinsenhoffeesten staan ook op de agenda. We starten de reeks op donderdag 8 februari met een avond in het Stadsarchief (Abrahamstraat 13 om 20.00 uur) rond "Huizen op papier". Er zal uitgebreid gelegenheid zijn om vragen te stellen en van gedachten te wisselen. We hopen van harte u daar te ontmoeten. Voor meer details verwijzen we naar de activiteitenkalender elders in dit blad. Dit jaar starten we tevens met vrijwilligerswerk. Ook hierover vindt u verder meer informatie. Wenst u meer inlichtingen, aarzel dan niet ons te contacteren.

afgeschaft en als nationaal goed was verkocht. In dit klooster bewaarden de broeders de stedelijke oorkonden - het eerste stadsarchief! - tot de archieven in 1401 naar het Belfort verhuisden. Van hier uit ook vertrok Pieter van Gent in 1522 naar Mexico, waar hij als Pedro de Gante tot nationale held uitgroeide. Minder bekend is Joos De Rijcke die tien jaar later naar Ecuador trok. Na de restauratie van de zijgevel van het gerechtshof zal ook voor hem een gedenkplaat worden geplaatst, naast die van zijn medebroeder Pedro de Gante.

In Gent, de historische hoofdplaats van het graafschap Vlaanderen, werd sinds de Middeleeuwen door zeer uiteenlopende instanties op diverse plaatsen recht gesproken. Vanaf 1407 was Gent ook de zetel van de Raad van Vlaanderen, het hoogste rechtsorgaan van het graafschap. Tot 1778 zetelde de Raad van Vlaanderen in het Gravensteen en nadien in een deel van het opgeheven jezuïetenklooster in de Voldersstraat. In 1795 schafte de Franse bezetter al de oude rechtsinstellingen af en richtte voor Oost-Vlaanderen op dezelfde plaats meteen het "Tribunal civil du département de l'Escaut" op. De enkele jaren later ingestelde rechtbank van eerste aanleg (voor het arrondissement) zetelde vanaf 1800 eveneens in de Voldersstraat, tot het nieuwe justitiepaleis in 1846 in gebruik werd genomen.

André Capiteyn

Int Anckerkin, Vrient comt in

Archivalische omzwervingen in het Gentse Stadsarchief bieden soms onverwachte ontdekkingen. Zo staat op het achterkaftblad van de deftige stadsrekening van 1411-1412 de oudste afbeelding van een Gents woonhuis ... en het is nog wel een drankgelegenheid. Ze bestaat uit twee schetsen. Een ervan vertoont de houten voorgevel met een vooraanzicht van de stenen zijmuren en een zijdelings gezicht op de dakvorst. Een detail-schets geeft een dakkapel weer met een deel van de dakpartij. Verder staat er op het blad een aantal volledige en onvolledige handtekeningen en parafen van B. Praterre en B.P. en de tekst: *Int Anckerkin, Vrient comt in*. Dit is het oudst bekende voorbeeld van een gevelopschrift in de Lage Landen. Naast de voordeur hangt een kruik met grashalmen, een teken dat er vers gebrouwen bier in huis was. De luiken, twee aan weerszijden van de deur en één in de topgevel, en de deur zijn gesloten. De fraai gevormde deurengsels en de deureklopper zijn goed te onderscheiden. Op de verdieping steekt een anker aan een dwarsbalk als sprekende reclame uit. Het dak is bedekt met houten dakleien. Dit ziet men nog beter op de detailschets. Op de geveltop prijkt een dubbele lelie. Waar deze bescheiden drankgelegenheid stond, is niet bekend. Meerdere huizen in Gent

S.A.G., reeks 400, Stadsrekeningen, nr. 11 F° 323 V°

droegen de naam Het Anker. De man die de schetsen vervaardigde, had toegang tot het Gentse archief en was er zo vertrouwd dat hij zijn pen kon uitproberen op een stadsrekening. Wij zochten hem dus in de financiële dienst van de stad en minstens een twintigtal jaren na 1412-1413. Het aanbrengen van dergelijke krabbels kon maar gebeuren geruime tijd nadat de rekening haar actualiteit had verloren. Dit spoor leidde naar een Bouden de Praterre, die deken van de volders was in 1438-1439 en stadsontvanger in 1440-1441, 1444-1445 en 1446-1447. Hij vervaardigde dus de schetsen in de veertiger jaren van de vijftiende eeuw. De brave man verveelde zich danig tijdens zijn werk op de stedelijke financiële dienst ofwel had hij grote dorst of beide. Toen hij een nieuwe gänzenveer uitprobeerde, moet hij verlangd hebben naar een stevige pint in zijn stamcafé. Hij zal zich alleszins niet hebben gerealiseerd dat hij in dat moment van begrijpelijke menselijke zwakheid een unicum creëerde ... op de gezondheid van alle Gentenaren!

Daniel Lievois

Nieuwe opvattingen over de Gentse geschiedenis Een interview met Johan Dambruyn

(Postdoctoraal onderzoeker FWO - Universiteit Gent)

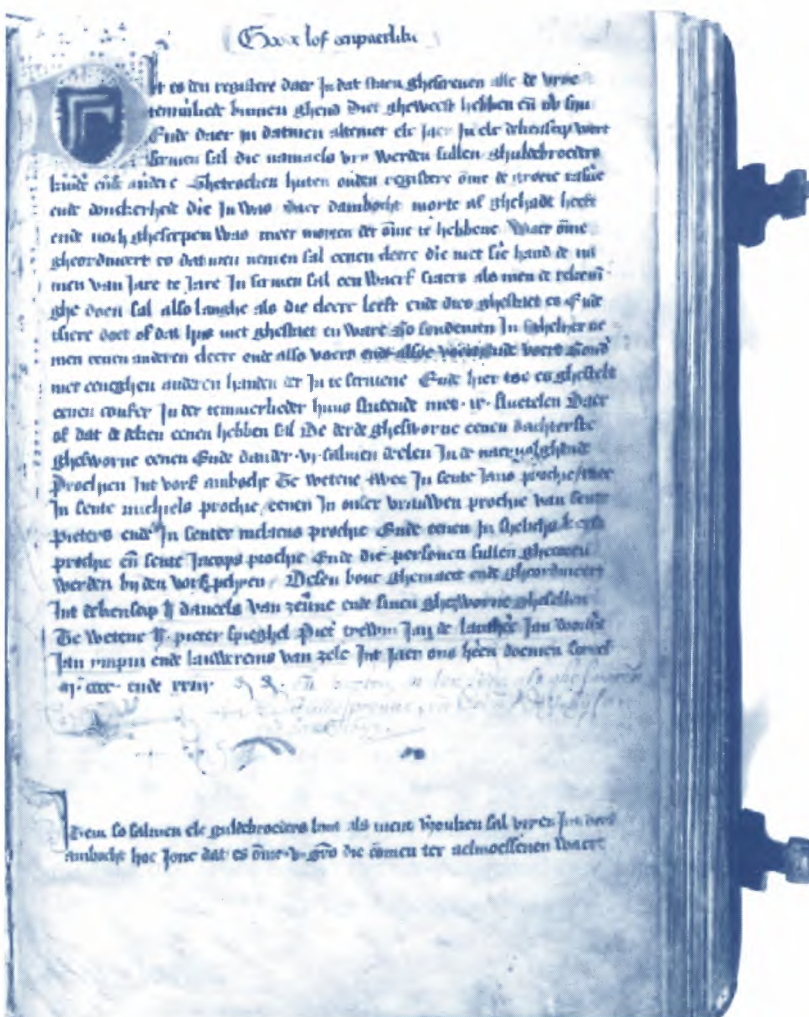
U hebt op 26 mei met de grootste onderscheiding aan de Gentse universiteit uw doctoraalscriptie verdedigd. Het droeg de titel « Aspiraties van corporatieve middengroepen. Een onderzoek naar sociaal-economische en politiek-institutionele patronen en interacties in het zestiende-eeuwse Gent ». Wijzigen uw resultaten het traditionele beeld van het zestiende-eeuwse Gent ?

Absoluut. Vooreerst op economisch vlak: in de literatuur wordt de Gentse zestiende eeuw afgeschilderd als een periode van stelselmatige economische achteruitgang. Dit negatieve beeld is enerzijds gesteund op de vaststelling dat de middeleeuwse lakennijverheid nog nauwelijks iets voorstelde, terwijl anderzijds het verstarde ambachtswezen innovaties onmogelijk maakte. Mijn studie van de rente-,

immobiliën- en huurwoningmarkt en van de demografie leidde tot andere resultaten. Gent ging helemaal niet achteruit, maar kende daarentegen een sterke groeibeweging in de eerste helft van de zestiende eeuw. Het is juist dat er na 1492 een demografische en economische inzinking was. Maar men heeft die ten onrechte laten doorlopen tot 1540 en deze hele periode als een crisisperiode voorgesteld. Reeds tijdens de eerste twee decennia van de zestiende eeuw was er een krachtig herstel, ja zelfs een groeibeweging. Nadien zette de expansie zich door, maar minder snel. Het economisch hoogtepunt lag rond het midden van de jaren vijftig. In de jaren zestig stopte de groei door de religieuze en politieke perikelen. Maar de grote economische crisis deed zich eerst in de jaren 1583-1584 voor. Gent raakte economisch ontreedderd door het isolement door de hertog van Parma, en vervolgens door de massale emigratie vanaf 1584: ongeveer 15.000 inwoners, d.i. meer dan één derde van de bevolking, verlieten de stad, onder wie heel veel ambachtsmeesters. In de jaren 1590 trad een herstel in.

Ik vermoed dat de voorstelling van de economische conjunctuur niet het enige aspect is dat aan herziening toe is ?

Een ander resultaat is dat de

demografische trend nu met meer zekerheid kan worden geschetst. Het bevolkingscijfer tijdens de zestiende eeuw is bij gebrek aan bronnenmateriaal nooit echt becijferd. Op basis van de 20ste penningkohieren van 1571-1572 kom ik voor die jaren aan een bevolkingsaantal van ongeveer 42.000. Vertrekend van dit cijfer en rekening houdend met de prijsontwikkeling van de huishuren, de migratiebewegingen en de mortaliteitscrissen zie ik volgende trend: op het einde van de vijftiende eeuw bedroeg het bevolkingscijfer minder dan 40.000. Parallel met de positieve conjunctuur raam ik het bevolkingsaantal tijdens de eerste decennia van de zestiende eeuw tussen de 40 à 45.000 en vanaf de jaren twintig tot het midden van de eeuw tussen 45 à 50.000. De uittocht van de calvinisten omwille van de repressiepolitiek van Alva en de terugval van de structurele immigratie vanuit het platteland, brachten dit cijfer in 1570-1584 terug tot ongeveer 42.000. Het vertrek van ca. 15.000 inwoners na 1584 deed het bevolkingscijfer dalen tot ca. 27.000, een absoluut dieptepunt. Daarna ging het geleidelijk opnieuw bergop.

Wat leverde uw studie van de ambachtswereld op ?

Klassiek is de voorstelling dat Karel V in 1540 door het uitvaardigen van de Concessio Carolina het meesterschap voor iedereen toegankelijk heeft gemaakt. De lage financiële toegangsdrempel heeft inderdaad voor een enorme toename van het aantal buitenstaanders gezorgd, maar niet voor een gevoelige uitbreiding van het aantal meesters. Maar in tegenstelling tot vroegere historici meen ik dat het

tiek van aard. Karel V heeft twee categorieën van ambachtsmeesters gecreëerd, nl. erfelijke en niet-erfelijke. Door die tweedracht wou hij het politiek overwicht van de corporatieve middengroepen uitschakelen. Maar dit betekende niet dat ze daarom uitgesloten waren van de politieke macht. Mijn onderzoek bracht aan het licht dat de ambachtsmeesters in de periode 1540-1577 nog altijd gemiddeld 28% van de schepenmandaten bezetten, wat heel veel is vergeleken met andere steden; in de collatie en de vinderijen legden ze zelfs beslag op meer dan 50% van de mandaten. Dat ze uitgesloten waren uit de politieke organen klopt dus gezinszins.

Ik dank u voor dit gesprek en wens u nog veel succes toe bij uw wetenschappelijk onderzoek.

Griet Maréchal

bevorderen van sociale promotie niet de hoofdbedoeling van Keizer Karel was. Die was poli-

S.A.G., reeks 190/1 nr 1bis, 1423-1793.
Pagina en miniatuur uit het register met de namen van de vrije timmerlieden binnen de Stad Gent

Beminde peter, oom en moeijken

*Beminde peter, oom en moeijken
Naer wensch van eenen saligen
hooghtijdt van kerstdagh, soo dient
dit tot een verthoogh, aen
Ul(ieden), om te besien, het
avancement van mijne leeringhe,
waer mede ick oom ende moeijken
ben wenschende een salich nieuw
jaer, naer ziele ende lichaem, waer
mede blijve dies ick altydts wesen
wille*

*Oom ende moeijken
Ul(ieden) onderd(anige) dienaer
Fransis Vand(e) Velde ffilijs
Jacqes anno 1708*

Toen Francis Vande Velde in de kersttijd van 1708 bovenstaande kerst- en nieuwjaarswensen schreef naar zijn oom en tante zal hij niet vermoed hebben dat een kleine driehonderd jaar later zijn nieuwjaarsbrief nog zou bestaan.

Deze brief is slechts één van de vele losse documenten die bewaard zijn in de familiepapieren Vande Velde in het Stadsarchief. Met haar twaalf dozen documenten van zeer verscheiden oorsprong is deze collectie familiepapieren representatief voor wat men vinden kan in een dergelijke verzameling, althans voor een ruim verspreide naam als Vande Velde.

Staten van goed, processtukken, de beschrijving van de huisraad van Jan Vande Velde, verdelingen van erfenissen, rekeningen voor medicijnen voor begijn Marie Vande Velde zijn maar enkele voorbeelden van de hoofzakelijk achttiende-eeuwse stukken. Een ordening is niet te achterhalen. De documenten werden op basis van de familienaam bij elkaar gerangschikt zonder aandacht voor familiale samenhang. Dat maakt het uiteraard nodig alle dozen door te nemen om na te gaan of voor de familietak waarnaar men zoekt

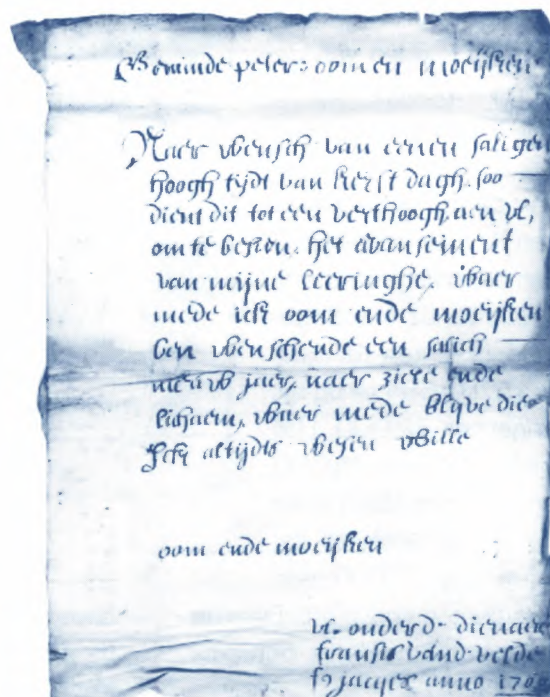
dossierstukken aanwezig zijn. Het napluizen van familiepapieren kan dan ook leuke toevallenvondsten met zich meebrengen.

De omvang per familie kan erg verschillend zijn, gaande van één enkel stuk in een mapje tot meerdere dozen met een groot aantal stukken. De alfabetische kaartsysteem geeft geen melding van de omvang per familie. Bij aanvraag kan dit tot verrassingen leiden.

De collectie beslaat zo'n zeventuizend familiena-men en is grotendeels samengesteld uit documenten die werden in bewaring gegeven op de griffie van de Schepenen van de keure en van gedele. Ze bevat hoofdzakelijk procesdossiers, goedereninventarissen, huwelijkscontracten, testamenten, staten van goed, briefwisseling, stukken i.v.m. goederenbeheer en bedrijfsarchief. Uit de inhoudsomschrijving van de collectie wordt duidelijk dat ze uitermate interessant is voor genealogisch onderzoek, huizenonderzoek, bedrijfs-geschiedenis, sociale geschiedenis evenals juri-dische geschiedenis.

Nele Barbry

SAG, Familiepapieren nr. 6203
(Vande Velde), doos 2

Het Gentse Huizenonderzoek in de prijzen

Op 21 oktober 2000 reikte prof. dr. H. Balthazar, gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, de prijs Herman Delaunois 2000 uit aan de Gentse Vereniging voor Stadsarcheologie. De Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedenschoon v.z.w. kende deze prijs toe voor het baanbrekend huizenonderzoek in Gent, een vorm van vernieuwend omgaan met het stedelijk cultuurhistorisch erfgoed.

Samen met het Stadsarchief en de Dienst Stadsarcheologie ondersteunt de Gentse Vereniging voor Stadsarcheologie de projecten die sinds 1992 onder de titel Huizenonderzoek in Gent worden gerealiseerd. Het gaat telkens om spontaan gegroeide, multidisciplinaire samenwerkingsverbanden die een unieke professionele expertise opbouwen rond huizen in hun ontwikkeling, architectuur en structuur, en als leefomgeving van generaties mensen.

Huizenonderzoek is eigenlijk niet nieuw. Tal van voorgangers zoals Frans De Potter, Ferdinand Vanden Bemden en Armand Heins hadden reeds belangstelling voor dit onderwerp. In de jaren zeventig kwam er een nieuwe impuls door de stadsarcheologische vraagstelling: wie bouwde of bewoonde de huizen waarvan de archeologen de resten onderzochten. Er was ook de eeuwenlang opgebouwde stevige administratieve cultuur, met tal van bestanden in het Stadsarchief, die in hun functioneren dienden te worden herontdekt. De eigenlijke doorbraak kwam er in 1992 met het op punt stellen van de Gentse methode van huizenonderzoek door historicus Daniël Lievois en met het verder uitwerken van deelfacetten door archivaris Leen Charles.

De Gentse ervaring rond huizenonderzoek is thans gestoeld op een twintig projecten die steeds vanuit eenzelfde filosofie worden gerealiseerd. Op grond van gegevens uit materiële, geschreven en iconografische bronnen wordt een samenhangend beeld opgebouwd waarin drie

*Foto:
De projectgroep die werkte rond het Elisabethhuis, Rabotstraat Gent, stelt de eerste resultaten van het onderzoek voor aan de deelnemers van de lessenreeks 'Huizenonderzoek in Gent' (1995)*

dimensies te herkennen zijn: de verticale dimensie of de individuele ontwikkelingslijn van een afzonderlijk huis met zijn bewoners en huisactiviteiten, de horizontale dimensie of de samenhang van het huis met zijn omgeving, en tenslotte de tijdsdimensie waarbij de chronologie of de ontwikkeling van de verticale en de horizontale dimensie worden samengebracht. De essentie van het huizenonderzoek in Gent bestaat in die samenhang van alle gegevens.

Methode, nieuwe onderzoeksmogelijkheden, resultaten en de aldus opgebouwde kennis voor Gent en de plaats van deze stad in een groter geheel worden uitgedragen via voordrachten, bezoeken en publicaties. Eén van de belangrijkste was ongetwijfeld de uitgave door het Stadsarchief van een eerste handleiding in 1994. Een tweede, herwerkte druk is voorzien voor 2001.

Marie Christine Laleman

Link

Vriendenprojecten

De vriendenkring start onder leiding van het Stadsarchief met twee projecten waaraan belangstellenden een steentje kunnen bijdragen. Elk project ontsluit inhoudelijk op computer een archiefreeks om méér mensen op een vlottere manier toegang te verlenen. De twee projecten stellen verschillende eisen op vlak van de technische kennis. Het Stadsarchief zorgt voor de materiële en inhoudelijke begeleiding, op basis van een aantal vaste werkafspraken. De programma's worden eveneens aangeleerd.

Haal mee met ons de lijken uit de kast!

De alexianen of cellobroeders hadden in Gent het recht om overledenen te begraven. Zij registreerden de gegevens omtrent de begrafenissen nauwkeurig, en dit soms veel systematischer dan in de parochie-registers. Alle informatie staat per parochie met in de marge vaak de straat. Deze vrijwel onbekende reeks is voor familie-

kundigen van bijzonder groot nut. Er bestaat een chronologisch kaartensysteem (dus niet op naam) per register per parochie. Een kaartensysteem is zeer kwetsbaar: een kaart eruit lichten, verkeerd terugplaatsen, de volledige inhoud over de vloer uitstorten, je mag er niet aan denken! Doel van dit project is de integrale invoer van de steekkaarten in de computer. Erg moeilijk is het niet, kennis van oud schrift is in minimale mate vereist.

Huizen op papier

De oude bouwaanvragen zijn een mooie en boeiende bron. Mensen zijn meer dan een naam. Ze wonen in de stad. De stad verleent al in de zeventiende eeuw subsidies voor werken aan gevels. Een subsidieaanvraag bevat een ontwerp-tekening van de gevel. Per straat zijn deze dossiers chronologisch bewaard. Wie Gentse voorouders heeft, kan opsporen of ze een woning lieten (ver)bouwen. Momenteel is dat moeilijk omdat alfabetisch zoeken op familienaam quasi onmogelijk is, tenzij in de dossiers die in Dulle Griet zijn opgenomen (tot Kraanlei). Het project wil de bouwdoSSIERS analyseren op computer. De voorgeprogrammeerde invoerschermen vergemakkelijken dit. Een kaartensysteem analyseert per bundel de eigenaars en de datum van de aanvraag. Een gecombineerde kennis van oud en hedendaags schrift is nodig!

Info:

Stadsarchief, Abrahamstraat 13 te 9000 Gent of telefoneer 09/225 32 53
Mailen kan naar <stadsarchief@gent.be>

Noteer alvast de datum van acht februari 2001 om 20.00 uur. Marie Christine Laleman (adviseur stadsarcheoloog) en Guido Everaert (consulent Dienst Monumentenzorg) leggen van naaldje tot draadje de finesses bloot van de reeksen bouwaanvragen. Plaats: Stadsarchief.

S.A.G., reeks 535, Oude Bouwaanvragen, nr. 77/15, 18 de eeuw. Model in pen en lapis van een huis gelegen op het Goudenleeuwplein te Gent.

colofon

@rchieflink is de driemaandelijks nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files, een ondersteunende vzw voor het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage 500 fr. (12,39 EU) individuele leden, 600 fr. (14,87 EU) gezin, 1000 fr. (24,79 EU) steunende leden en 10 000 fr. (247,89 EU) ereleden. Een los nummer kost 150 fr. (3,72 EU).

Adres GOF

p.a. Stadsarchief, Abrahamstraat 13,
9000 Gent

Tel (09)225 32 53 - Fax (09)233 11 58

E-mail stadsarchief@gent.be

Rek. nr. 001-3342772-34

Coördinatie en eindredactie

Valérie Meillander

Verantwoordelijke uitgever

Griet Maréchal, Vissersij 11, 9000 Gent

ISSN - nummer: 1376-2966

Foto's

Carlos Hourez,
tenzij anders vermeld

Vormgeving

Evé Grafica - Erika Vanderstockt,
Gent, GSM: 0486/51.78.88

Druk

J. Verbeke, Gent

Inhoud

- Van justitiepaleis naar nieuw gerechtshof 1
- Edito 2
- Anckerkin 3
- Nieuwe opvattingen over de Genste geschiedenis 4
- Beminde peter 6
- Huizenonderzoek in de prijzen 7
- Link 8